

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.5.2014
COM(2014) 288 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

Femte årsrapporten om invandring och asyl (2013)

{SWD(2014) 165 final}

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Femte årsrapporten om invandring och asyl (2013)

1. INLEDNING

Under 2013 ökade antalet asylansökningar mycket mer än på flera år. Och många fler personer tog sig irreguljärt över gränserna än år 2012. Detta tyder på ett behov av åtgärder på EU-nivå för att stödja medlemsstaternas insatser för att hantera migrationstrycket, med full hänsyn till migranternas grundläggande mänskliga rättigheter. Den tragiska händelsen utanför den italienska ön Lampedusa den 3 oktober, då en båt med över 500 migranter ombord sjönk och över 360 personer omkom, utgör en tragisk milstolpe i debatten om migration och asyl i Europa. Och detta är inte en isolerad företeelse. Cirka 40 000 personer beräknas ha anlänt sjövägen till Europa år 2013, varav åtminstone 600 troligen har mist livet i försöken att nå EU:s kust¹.

En arbetsgrupp för Medelhavsområdet har inrättats med uppdrag dels att utveckla en övergripande strategi som ska förhindra att ytterligare liv går förlorade i Medelhavet, dels att utarbeta prioriterade åtgärder på kort sikt för en mer effektiv användning av politiken och verktygen i Europeiska unionen, med utgångspunkt i principerna om förebyggande, skydd och solidaritet. Arbetsgruppen för Medelhavsområdet har föreslagit en rad åtgärder för hela Medelhavsområdet i ett meddelande² som antogs av kommissionen den 4 december 2013. Åtgärderna omfattar bland annat samarbete med tredjeland, förstärkning av lagliga migrationsvägar, ett tydligt engagemang för vidarebosättning, ytterligare åtgärder mot människohandel och människosmuggling samt stärkt gränsövervakning. Meddelandet betonade vikten av att tillhandahålla operativt stöd för medlemsstater som är utsatta för ett hårt migrationstryck. Europeiska rådet välkomnade meddelandet vid sitt möte i december och uppmanade kommissionen att informera om hur åtgärderna genomförs.

Men tragedin i Lampedusa ägde inte rum i ett politiskt vakuum. Skärpningen av konflikten i Syrien och de över 2,3 miljonerna syrianska flyktingar som registrerades i början av år 2014³ ökade kraven på att EU och dess medlemsstater skulle vidareutveckla sin politik för migration, asyl och förvaltningen av de yttre gränserna utifrån tanken att erbjuda migranter skydd och åstadkomma solidaritet mellan medlemsstaterna. Väsentliga framsteg gjordes på denna punkt när det gemensamma europeiska asylsystemet antogs. Systemet etablerar höga gemensamma krav och ramar för ett bättre samarbete, för att se till att asylsökande behandlas lika i ett öppet och rättvist system som gäller lika inom hela EU. År 2013 gjordes också stora framsteg med gränsförvaltningen, i synnerhet med förvaltningen av Schengensamarbetet och nya förslag om smart gränsförvaltning.

Samtidigt som EU måste reagera på krislägen, ställdes unionen även fortsättningsvis inför utmaningen att åstadkomma ekonomisk återhämtning och tillväxt. En väl förvaltnad migration

---

¹ Mellan år 1998 och 2013 kom 623 118 migranter irreguljärt till EU sjövägen, i snitt nära 40 000 personer om året. Källa: *Migrants smuggled by sea to the EU: facts, laws and policy options*; Migration Policy Center; <http://www.migrationpolicycentre.eu/docs/MPC-RR-2013-009.pdf>.

² COM(2013) 869 slutlig.

³ <http://data.unhcr.org/syrianrefugees/regional.php>.

kan bidra till att stärka ekonomin, öka tillgången till välbehövliga kvalifikationer och avhjälpa arbetskraftsbrist.

EU:s åtgärder måste vara en del av ett större politiskt sammanhang och sättas i relation till förbindelserna med respektive partnerland och region. Den europeiska grannskapspolitiken⁴ och den övergripande strategin för migration och rörlighet⁵ utgör ramen för en bättre och bredare dialog och samverkan med partnerländerna i fråga om migration och rörlighet, bland annat för att komma åt de grundläggande orsakerna till irreguljär och ofrivillig migration, förebygga olyckor med allvarliga följder, skydda migranternas liv och tillvarata deras grundläggande rättigheter.

Med utgångspunkt såväl i den övergripande strategin för migration och rörlighet som i EU:s insatser på det utvecklingspolitiska området – genom agendan för förändring – reviderades EU:s ramverk för migration och utveckling genom meddelandet ”Maximera migrationens bidrag till utvecklingen”⁶ och rådets därpåföljande slutsatser⁷, som betonade hur viktig en ändamålsenlig migrationshantering är för att skapa en positiv samverkan mellan migration och utveckling och därmed stärka EU:s åtagande att stödja utvecklingsländernas insatser för att förbättra migrationshanteringen.

År 2013 gjordes också stora framsteg med att fastställa prioriteringar och säkra nödvändig EU-finansiering för insatser i fråga om asyl, migration och integration under förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2014–2020. Förordningarna om inrättande av den nya asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet antogs av Europaparlamentet den 13 mars 2014⁸.

Den här rapporten sammanfattar kommissionens bedömning av den politiska utvecklingen på EU-nivå avseende politiken för immigration och asyl under 2013. Rapporten kompletteras av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar⁹ med fakta och statistik över utvecklingen såväl på EU-nivå som i medlemsstaterna.¹⁰

2. NYCKELTAL FÖR MIGRATIONEN I EU ÅR 2013¹¹

I början av 2013 uppgick befolkningen i EU till 503 miljoner, varav 20,4 miljoner var så kallade tredjelandsmedborgare, dvs. medborgare i ett land utanför EU (4 procent av den sammanlagda befolkningen). År 2012 utfärdades 2,1 miljoner första uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare i EU¹². Av dem utfärdades 32 procent för familjeinvandring, 23 procent för betald anställning, 22 procent för studier, och 23 procent av andra skäl (däribland internationellt skydd). Flest uppehållstillstånd (200 000 stycken) utfärdades till

⁴ http://eeas.europa.eu/enp/index_en.htm.

⁵ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/international-affairs/global-approach-to-migration/index_en.htm.

⁶ COM(2013) 292.

⁷ Rådets handling 12415/13.

⁸ Väntas träda i kraft under andra kvartalet 2014.

⁹ SWD(2014) 165.

¹⁰ EMN, <http://www.emn.europa.eu>.

¹¹ Statistiken i rapporten bygger huvudsakligen på de senaste uppgifterna från Eurostat. Mer detaljerad statistik, bl.a. uppgifter från det europeiska migrationsnätverket och uppgifter fördelade per medlemsstat, återfinns i den statistiska bilagan till det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar SWD(2014) 165.

¹² Uppgifter från Eurostat för 2012. Eurostats uppgifter om 2013 kommer att bli tillgängliga i juli 2013. Den statistiska bilagan till arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar SWD(2014) 165 innehåller uppgifter för 2013 som lämnats av det europeiska migrationsnätverket.

amerikanska medborgare, som utgör 9,5 procent av alla tredjelandsmedborgare i EU, följt av Ukraina, Kina och Indien som utgör cirka 7,5 procent av alla tredjelandsmedborgare i EU (163 000, 161 000 respektive 157 000). Många uppehållstillstånd (mellan 5 procent och 2,5 procent) utfärdades till medborgare i Marocko (102 000), Ryssland (66 000), Filippinerna (62 000), Turkiet (59 000) och Brasilien (51 000).

Sammanlagt mottogs 434 160 asylansökningar år 2013, vilket är cirka 100 000 fler än förra året. De flesta asylsökande kom från Syrien (50 470 ansökningar, vilket motsvarar 12 procent av alla sökande), medan många ansökningar även inkom från medborgare i Ryssland, Afghanistan, Serbien, Pakistan och Kosovo. Bland de asylsökande beviljades 112 730 skydd i första instans (49 510 personer med flyktingskäl, 45 540 personer som beviljades subsidiärt skydd och 17 685 personer som beviljades skydd av humanitära skäl¹³). Detta utgör cirka 35 procent av de beslut som fattades i första instans¹⁴.

De flesta av de nära 2,3 miljoner människor som flytt från Syrien sedan konfliktens början 2011 har fått skydd i Libanon, Turkiet, Jordanien, Irak eller Egypten¹⁵, medan cirka 82 730¹⁶ personer har ansökt om asyl i något av EU:s medlemsländer¹⁷.

Antalet ensamkommande barn som ansökte om internationellt skydd var oförändrat jämfört med år 2012, eftersom 12 425 ansökningar inkom. De flesta kom från Afghanistan (3 310), Somalia (1 580), Syrien (1 010) eller Eritrea (715) och de flesta av barnen togs emot av Sverige, Tyskland, Förenade kungariket, Österrike eller Italien.

Statistiken över irreguljär migration brukar med tanke på fenomenets natur vara ofullständig eller inte helt tillförlitlig. Men den irreguljära migrationen står även fortsättningsvis för en stor del av invandringen till EU. Man brukar kunna grunda bedömningen på hur många avvísningar vid gränsen, gripanden och återsändanden som gjorts, även om man bör iaktta viss försiktighet.

År 2013¹⁸ vägrades cirka 317 840 personer inresa till EU, vilket var 0,6 procent fler än år 2012. De flesta avvísningarna (61 procent) skedde i Spanien. Färre gripanden gjordes, cirka 386 230 år 2013¹⁹ (jämfört med 433 665 gripanden år 2012). Under 2013 återsändes cirka 166 470 tredjelandsmedborgare till länder utanför EU²⁰. Frontex kvartalsrapporter²¹ har i god tid försett beslutsfattarna med information om situationen vid EU:s yttre gränser. Under perioden januari–september 2013 omhändertogs 77 140 personer som olagligen rest över EU:s gränser. Från och med juli månad ökade antalet omhändertagna personer betydligt, vilket huvudsakligen påverkade den italienska kusten och framför allt berodde på den förvärrade krisen i Syrien.

¹³ Humanitärt skydd beviljas tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som tillåts stanna inom medlemsstaternas territorier av skäl som inte hänför sig till ett behov av internationellt skydd utan till en skönsmässig bedömning av ömmande eller humanitära skäl.

¹⁴ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-24032014-AP/EN/3-24032014-AP-EN.PDF.

¹⁵ <http://data.unhcr.org/syrianrefugees/regional.php>.

¹⁶ År 2013 kom 50 470 personer, år 2012 kom 24 115 personer och år 2011 kom 8 145 personer.

¹⁷ De flesta ansökningarna lämnades in i Tyskland och Sverige (en tredjedel av samtliga ansökningar var), följda av Bulgarien, Förenade kungariket, Nederländerna, Österrike, Danmark och Belgien, medan övriga medlemsstater endast påverkades marginellt.

¹⁸ Eurostat, uppgifter för 2013 saknas avseende Grekland.

¹⁹ Eurostat, uppgifter för 2013 saknas avseende Grekland och Nederländerna.

²⁰ Eurostat, uppgifter för 2013 saknas avseende Grekland.

²¹ <http://www.frontex.europa.eu/publications>.

3. ANSTRÄNGNINGAR FÖR ATT FÖRBÄTTRA DET INTERNATIONELLA SKYDDET

3.1. Goda framsteg: överenskommelse om det gemensamma europeiska asylsystemet

År 2013 gjordes stora framsteg med det gemensamma europeiska asylsystemet. Förhandlingarna slutfördes avseende omarbetningen av Dublinförordningen²² och Eurodacförordningen²³ samt direktivet om mottagningsvillkor²⁴ och asylförfaranden²⁵, och rättsakterna antogs den 26 juni 2013²⁶. Det omarbetade direktivet om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd²⁷ och utvidgningen av tillämpningsområdet för direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning²⁸ till att även omfatta personer som beviljats internationellt skydd trädde i kraft. Det gemensamma europeiska asylsystemet kommer att underlätta de skyddsbehövandes möjligheter att ansöka om asyl, bidra till rättvisare, snabbare och säkrare beslut i asylärenden samt medföra ett värdigt och anständigt mottagande både av asylsökande och andra som beviljas internationellt skydd i EU. Under de närmaste åren kommer fokus att ligga på en konsekvent tillämpning av de nya asylbestämmelserna inom hela EU.

3.2. Praktiskt samarbete och solidaritet inom EU

3.2.1. Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo)

Easo²⁹ fortsatte bidra till utvecklingen av det praktiska samarbetet om asyl. Under 2013 deltog 2 111 tjänstemän i de utbildningsmoduler som ingår i Easos utbildningsplan³⁰. Easos verksamhet omfattade även bistånd till medlemsstaterna för att öka kvaliteten på asylförfarandena med särskild inriktning på tillgången till skydd, personliga intervjuer, bevisvärdering och spårning av anhöriga. När det gäller information om ursprungsländer tog Easo fram en rapport om västra Balkan³¹ och anordnade flera workshoppar om Syrien, Ryssland och andra vanliga ursprungsländer för asylsökande. Den så kallade nätverksmetoden vidareutvecklades och kontaktnät inrättades för experter i medlemsstaterna, som står i regelbunden kontakt med större ursprungsländer, för att utbyta information och bidra till att harmonisera beslut i ärenden inom EU.

Easo fortsatte bistå Grekland och utarbetade en särskild stödplan för Italien och Bulgarien, som hade svårigheter med att hantera mängden asylansökningar. Stödkontoret arbetade även med omplacering, vidarebosättning och den externa aspekten på det gemensamma europeiska asylsystemet. Den andra årsrapporten om asylsituationen i Europeiska unionen 2012³²

²² Förordning (EU) nr 604/2013, EUT L 180, 29.6.2013, s. 31.

²³ Förordning (EU) nr 603/2013, EUT L 180, 29.6.2013, s. 1.

²⁴ Direktiv 2013/33/EU, EUT L 180, 29.6.2013, s. 96.

²⁵ Direktiv 2013/32/EU, EUT L 180, 29.6.2013, s. 60.

²⁶ Mer information: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/asylum/index_en.htm.
Broschyr: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/docs/ceas-fact-sheets/ceas_factsheet_en.pdf
Illustration: <http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/multimedia/infographics>.

²⁷ Direktiv 2011/95/EU, EUT L 337, 20.12.2011, s. 9.

²⁸ Direktiv 2003/109/EG, EUT L 16, 23.1.2004, s. 44, ändrat genom direktiv 2011/51/EU, EUT L 132, 19.5.2009, s. 1.

²⁹ <http://easo.europa.eu>.

³⁰ Däribland 1 947 personer som utbildades nationellt och 164 personer som deltog i utbildning för utbildare på Malta. Cirka 200 personer var inte EU-tjänstemän och kom från olika UNHCR-projekt, bland annat med anledning av Pragprocessen.

³¹ <http://easo.europa.eu/wp-content/uploads/WB-report-final-version.pdf>.

³² Europeiska stödkontoret för asylfrågor, 2013 <http://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Annual-Report-Final.pdf>.

offentliggjordes i juli 2013 och gav en översikt över genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet och en analys av asylströmmarna till EU.

3.2.2. *Snabbfinansiering och samarbete i asylfrågor med medlemsstaterna*

Efter tragedin i Lampedusa lämnade kommissionen särskilt stöd för att hjälpa de italienska myndigheterna att hantera migrationsflödena och bättre bevaka den centrala migrationsvägen i Medelhavet för att förbättra gränsförvaltningen och rädda liv. Frontex insatser har finansierats med ytterligare 7,9 miljoner euro, medan Italien beviljades snabbfinansiering via Europeiska flyktingfonden³³, Fonden för yttre gränser och Europeiska återvändandefonden med sammanlagt 23 miljoner euro.

Därutöver beviljades åtta andra medlemsstater³⁴ under 2013 ytterligare stöd från Europeiska flyktingfonden med sammanlagt 36,34 miljoner euro³⁵ för att kunna vidta lämpliga åtgärder med tanke på krisen i Syrien.

År 2013 fick Grekland 82,7 miljoner euro³⁶ från Europeiska flyktingfonden, Europeiska återvändandefonden och Fonden för yttre gränser. Den omarbetade grekiska handlingsplanen för reform av migrations- och asylsystemet som lades fram i januari 2013³⁷ är navet i EU:s hantering av hastigt uppkommet migrationstryck och systembrister.³⁸ Grekland har visat politisk vilja att förbättra sitt asylsystem och sin migrationspolitik. En politisk överenskommelse nåddes om att öka antalet platser vid öppna mottagningsanläggningar för asylsökande och särskilt utsatta personer. Inrättandet av de nya regionala asylkontoren har ökat möjligheterna att ansöka om asyl. Det första mottagningscentrumet i Fylakio Evros och sorteringsinstanserna på öarna i norra Egeiska havet (Lesbos, Chios och Samos) är nu operativa. Slutligen har sex gamla interneringsläger stängts eftersom de var olämpliga för att ta emot migranter under humana förhållanden. Kommissionen välkomnar naturligtvis denna utveckling, men anser att fortsatt arbete krävs, i synnerhet i fråga om mänskliga rättigheter, kontinuerliga tjänster och levnadsförhållandena vid kvarhållande. Kommissionen och arbetsgruppen för Grekland kommer att fortsätta samarbeta med de grekiska myndigheterna för att underlätta det faktiska genomförandet av handlingsplanen. Fortsatt stöd och solidaritet från EU:s övriga medlemsstater behövs också.

³³ Sammanlagt 12 miljoner euro, varav 10 miljoner med anledning av tragedin i Lampedusa.

³⁴ Tyskland, Frankrike, Ungern, Malta, Nederländerna, Cypern, Grekland och Bulgarien.

³⁵ Däribland 12 miljoner euro till Italien.

³⁶ År 2011–2013 fick Grekland 97,88 miljoner euro från Europeiska återvändandefonden, nära 130 miljoner euro från Fonden för yttre gränser samt 23,97 miljoner euro från Europeiska flyktingfonden. Europeiska flyktingfondens bidrag år 2013 begränsades visserligen till 3,2 miljoner euro, men Grekland fick 35,5 miljoner euro från återvändandefonden samt 44 miljoner euro från Fonden för yttre gränser.

³⁷ Sammanfattning av den omarbetade grekiska handlingsplanen för reform av migrations- och asylsystemet (december 2012): http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/libe/dv/p4_exec_summary/p4_exec_summary_en.pdf.

³⁸ Handlingsplanen [ej översatt till svenska] omfattar inrättandet av en första bedömning vid gränsen i enlighet med EU-lagstiftningen, reform av asylförfarandet genom inrättande av ett nytt asylinstitut och en oberoende överklagandeinstans för asylärenden, minskning av eftersläpningen i ärendehantering under en övergångsperiod, ökad mottagningskapacitet för asylsökande och inrättande av en effektiv återvändandepolitik. Kommission har inlett arbete med att rangordna genomförandet av den omarbetade grekiska handlingsplanen, med tyngvikten lagd på bland annat åtgärder som ska avhjälpa och hantera de huvudproblem som framhölls i den fällande domen från Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter i MSS-målet samt farhågor som uttryckts i pågående överträdelseförfaranden. Tillsammans med Europeiska stödkontoret för asylfrågor och andra aktörer fortsatte kommissionen bistå Greklands ansträngningar för att förbättra sitt asylsystem, bland annat genom målriktad finansiering och tillhandhållande av stödgrupper från Europeiska stödkontoret för asylfrågor.

Kommissionen diskuterade vid tjänsteresor till Cypern behovet av att förbättra landets asylsystem, i synnerhet behovet av fler öppna mottagningsanläggningar och bättre mottagningsvillkor. I detta sammanhang kommer det sammanlagda anslaget på 2,7 miljoner euro från Europeiska flyktingfonden för både år 2012 och 2013 att huvudsakligen ägnas åt att förbättra mottagningsvillkoren. Cypern omfattades under 2013 även av Europeiska flyktingfondens ovannämnda insatser för snabbfinansiering.

Efter en kraftig ökning av antalet migranter och skyddssökande som korsade gränsen mellan Bulgarien och Turkiet begärde Bulgariens myndigheter bistånd bland annat från EU. I oktober 2013 gjorde kommissionen med hjälp av Easo och Frontex en bedömning och kartlade två huvudproblem, nämligen mottagnings- och inkvarteringskapaciteten samt kapaciteten att behandla det stora antalet ansökningar. För att komma till rätta med bristerna utarbetade Easo och Bulgariens myndigheter en operativ plan som gäller till i september 2014. Bulgarien fick bistånd från utstationerade grupper av experter från övriga medlemsstater och tog emot 5,65 miljoner euro från Europeiska flyktingfondens anslag för snabbfinansiering för att kunna utvidga och förbättra sin mottagningskapacitet. Fonden för yttre gränser beviljade 2,4 miljoner euro för att hjälpa gränspoliserna att identifiera och registrera de anländande, förbättra mottagningskapaciteten, bära kostnaderna för internt transport av migranter, befästa gränskontrollerna och införskaffa utrustning för teknisk övervakning.

3.2.3. Omplacering inom EU

Det första årliga forumet om omplacering ägde rum den 25 september 2013³⁹ och gav medlemsstaterna möjlighet att diskutera både behoven av omplacering och sina framtida avsikter i fråga om omplacering med kommissionen. Meddelandet om det arbete som bedrivits av arbetsgruppen för Medelhavsområdet erinrade också om att omplaceringar är ett viktigt frivilligt instrument för solidaritet.

3.3. Regionala skyddsprogram och vidarebosättning

När internationellt skydd och asylfrågornas externa dimension blev en särskild tematisk prioritering inom den reviderade övergripande strategin för migration och rörlighet år 2012 kunde dessa frågor hanteras på ett mer systematiskt och strategiskt sätt genom politisk dialog och operativt samarbete. Ett exempel är inrättandet av ett nationellt asylsystem, som är ett av de huvudåtaganden som Marocko gjorde i samband med EU:s och Marockos handlingsplan för den europeiska grannskapspolitiken och partnerskap för rörlighet, som undertecknades i juni 2013.

Migration som beror på konflikten i Syrien fortsatte påverka asylsystemen i vissa medlemsstater (Bulgarien, Grekland och Cypern), men även andra fick in fler asylansökningar.

Regionala skyddsprogram och vidarebosättning är viktiga verktyg för att öka solidariteten med länderna utanför EU och bistå flyktingar och andra personer som behöver skydd. Vidarebosättning för flyktingar är central för solidariteten mellan EU:s medlemsstater och tredjeländer som tagit emot många flyktingar. Kommissionens mål är att se till att fler flyktingar vidarebosätter sig i allt fler medlemsstater, med full respekt för vidarebosättningsens frivilliga karaktär. När medlemsstaterna enades om EU:s gemensamma program för

---

³⁹ Eftersom huvuddelen av medlemsstaterna var emot de förslag om ett frivilligt, permanent omplaceringssystem som kommissionen framförde i sitt meddelande om ökad solidaritet inom EU på asylområdet: en EU-agenda för bättre ansvarsfördelning och ökat ömsesidigt förtroende, COM(2011) 835, anordnade kommissionen ett forum för att diskutera behoven av omplacering, kapacitet och politiska frågeställningar.

vidarebosättning⁴⁰ kunde man för första gången anta gemensamma EU-prioriteringar för vidarebosättningen år 2013⁴¹. Detta ger ett starkt politiskt budskap om enighet och solidaritet och visar vilken vikt EU och dess medlemsstater fäster vid att rikta EU:s insatser för vidarebosättning på allvarliga situationer som kräver särskild uppmärksamhet.

Under 2014 kommer kommissionen att slutföra inrättandet av ett regionalt (utvecklings-) och skyddsprogram i Mellanöstern. FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) efterlyste år 2013 kring 12 000 platser för vidarebosättning och beviljande av humanitärt skydd för personer som anlant från Syrien, samt cirka 30 000 platser till slutet av år 2014. Kommissionen har anslutit sig till uppropet och flera medlemsstater⁴² har reagerat genom att erbjuda fler än 13 100 platser.

Även EU:s politiska ramverk för migration och utveckling⁴³ omarbetades under 2013 och åtgärder kommer att vidtas för att ta full hänsyn till ofrivillig migration på dagordningen för utveckling och migration samt beakta flyktingar och andra ofrivilliga migranter i den långsiktiga planeringen av utvecklingspolitiken i syfte att förebygga framtida förflyttningar och öka ansträngningarna att hitta hållbara lösningar.

3.4. Ensamkommande barn

Ensamkommande barn är en utsatt grupp som även under 2013 ägnades stor uppmärksamhet, vare sig de sökte asyl eller ej. I september 2013 antog Europaparlamentet en resolution om situationen för ensamkommande minderåriga i EU, och uppmanade kommissionen och medlemsstaterna öka ansträngningarna för att skydda denna utsatta grupp. Easo fortsatte arbeta med åldersbedömning⁴⁴, spårning av anhöriga och ursprungsländer.

3.5. Utrota människohandeln och motverka människomänniskosmuggling

I april 2013 offentliggjorde kommissionen den första statistiska rapporten om människohandel inom EU⁴⁵. Under 2008–2010 kunde man bekräfta eller misstänka att 23 632 människor i EU fallit offer för människohandel. Hela 80 procent av offren var kvinnor och flickor medan 20 procent var män eller pojkar. Det vanligaste skälet till människohandel var sexuellt utnyttjande (62 procent), därefter tvångsarbete (25 procent), följt av andra skäl såsom organstöld, kriminell verksamhet eller handel med barn (14 procent).

I april 2013 löpte fristen ut för att genomföra direktiv 2011/36/EU⁴⁶ om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer. Direktivet har genomförts fullt ut i 21 medlemsstater och kommissionen går vidare med överträdelseförfaranden mot dem som inte fullgjort genomförandet.

I meddelandet från arbetsgruppen för Medelhavet ägnas ett kapitel åt kampen mot människohandel och människosmuggling och de konkreta åtgärder som bör vidtas, samtidigt som man betonar hur viktigt det är att effektiva insatser mot människosmuggling inte leder till kriminalisering av insatser för humanitärt bistånd.

⁴⁰ Beslut 281/2012/EU av den 29 mars 2012: <http://www.resettlement.eu>.

⁴¹ Inom ramen för systemet åtog sig de deltagande medlemsstaterna att godta vidarebosättning av 3 962 flyktingar år 2013. Detta är fler än år 2012 då man åtog sig att godta vidarebosättning av 3 083 personer.

⁴² Österrike, Belgien, Finland, Frankrike, Tyskland, Ungern, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Spanien och Sverige.

⁴³ Meddelandet *Maximera migrationens bidrag till utvecklingen*, COM(2013) 292 av den 21 maj 2013:

⁴⁴ <http://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Age-assessment-practice-in-Europe.pdf>.

⁴⁵ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/news/news/2013/docs/20130415_thb_stats_report_en.pdf.

⁴⁶ EUT L101, 15.4.2011, s. 1. Direktivet är inte tillämpligt på Danmark.

4. FRAMSTEG I HANTERINGEN AV MIGRATIONSTRYCK

4.1. Konsekvent politik för att minska irreguljär migration

De strategiska prioriteringar som upprättades 2013 vid den tredje uppdateringen av tvåårsrapporten⁴⁷ om EU:s åtgärder rörande migrationstrycket – ett strategiskt svar⁴⁸ har givit resultat. Nya återtagandeavtal undertecknades (med Armenien, Cap Verde och Turkiet) och arbetet fortsatte med att åstadkomma full tillämpning av de befintliga avtalen. Återtagandeavtalet med Armenien trädde i kraft den 1 januari 2014, förhandlingar om återtagande med Azerbajdzjan slutfördes och förhandlingar inleddes med Vitryssland i februari 2014. Åtgärder vidtogs för att förebygga irreguljär migration vid gränsen mellan Grekland och Turkiet, även med hjälp av aktiv medverkan från Frontex, som fortsatte motverka och förebygga irreguljär migration, med särskild inriktning på västra Balkan och Östeuropa. Flera åtgärder vidtogs för att samla in, analysera och dela information om bedrägerier och utbyta underrättelser och god praxis för förebyggande insatser mellan medlemsstaterna.

4.2. Återvändande

Ett meddelande om EU:s återvändandepolitik⁴⁹ som antogs i mars 2014 analyserade hur EU:s återvändandepolitik utvecklats på senare år och vilka verkningar den fått, samt presenterade idéer för framtiden.

Väsentliga framsteg gjordes 2013 i arbetet med att bedöma och främja en korrekt och harmoniserad tillämpning av återvändandedirektivet⁵⁰, främja det operativa samarbetet och inrätta en rättslig ram för återsändanden inom hela EU. Många medlemsstater har börjat ändra eller fullbordat ändringar i sin nationella lagstiftning för att avhjälpa de brister som framkommit.

Frivilligt återvändande är att föredra, men i vissa fall kan åtgärder behöva vidtas för så kallat påtvingat återvändande/återsändande. Det blir vanligare att medlemsstaterna använder sig av de gemensamma återvändandeinsatser som samordnas och finansieras av Frontex. Frontex har också erbjudit utbildning för organ som arbetar med återsändande, med särskild inriktning på respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna och den mänskliga värdigheten vid påtvingat återvändande/återsändande.

Medlemsstaterna uppmanas att göra en uttömmande uppföljning av de förslag som kommissionen lagt fram i meddelandet om återvändandepolitiken. Särskilt betonas antagandet av en handbok om återvändande med gemensamma riktlinjer, bästa praxis och rekommendationer för de myndigheter som arbetar med återvändande/återsändande, det informationsutbyte mellan nationella organ som utövar tillsyn över återvändande/återsändande för att nå en mer harmoniserad tillsyn samt användningen av det

---

⁴⁷ Rådets handling 16344/13, antagen av strategiska kommittén för invandring, gränser och asyl/gemensamma kommittén den 21 november 2013.

⁴⁸ EU:s åtgärder rörande migrationstrycket – Ett strategiskt svar betonade sju strategiska prioriterade områden: I) förstärkt samarbete om migrationshantering med tredjeländer som är transit- och ursprungsländer, II) förbättrad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, III) förebyggande av irreguljär invandring vid den grekiskturkiska gränsen IV) bättre åtgärder mot missbruk av reguljära migrationskanaler, V) säkerställande av fri rörlighet genom att förebygga tredjelandsmedborgares missbruk, VI) förbättrad migrationshantering inbegripet återvändande/återsändande samt VII) förebyggande av olaglig invandring från och via länderna i södra Medelhavet.

⁴⁹ COM(2014) 199 av den 28 mars 2014.

⁵⁰ Direktiv 2008/115/EG, EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

europiska migrationsnätverket som en plattform för att underlätta samarbetet, särskilt avseende frivilligt återvändande.

4.3. Direktivet om sanktioner mot arbetsgivare

Under 2013 fortsatte bedömningen av hur direktivet om sanktioner mot arbetsgivare⁵¹ genomförts. Kommissionens första rapport om genomförandet av direktivet⁵² drar slutsatsen att alla medlemsstater som är bundna av direktivet⁵³ förbjuder anställning av irreguljära migranter, och straffar arbetsgivarna med ekonomiska och straffrättsliga påföljder. Flera medlemsstater har skärpt påföljderna, till exempel genom att höja bötesbeloppen eller straffskalan, men nivån varierar avsevärt.

Inte alla medlemsstater har ännu genomfört bestämmelserna om skydd för irreguljära migranter på ett tillfredsställande sätt. Det finns utrymme för förbättringar, särskilt när det gäller rätten att klaga på en arbetsgivare, effektiva metoder för detta samt systematiskt tillhandhållande av objektiv information om arbetstagarnas rättigheter.

Kontroller är centrala för att kunna tillämpa förbudet mot svartjobb och informera irreguljära migranter om deras rättigheter. De kontrollrapporter som hittills lämnats är ofta ofullständiga och svåra att jämföra, vilket gör det svårt att göra en meningsfull sammanfattning av kontrollinsatser och resultat på EU-nivå. De uppgifter som lämnats tyder dock på stora skillnader i medlemsstaternas ansträngningar med tillämpningen.

Medlemsstaterna ska lämna kontrollrapporter varje år före den 1 juli och kommissionen kommer att fortsätta följa vilka åtgärder som vidtas, för att se till att effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder tillämpas inom hela EU och att det finns system som underlättar de irreguljära migranternas möjligheter att hävda sina rättigheter. Om direktivet tillämpas på ett effektivt sätt kommer detta att utgöra ett incitament för arbetsgivarna att anställa tredjelandsmedborgare på laglig väg, något som gynnar såväl migranter som arbetsgivare och medlemsstater.

5. NY UTVECKLING I FRÅGA OM GRÄNSFÖRVALTNINGEN

5.1. EU:s yttre gränser

5.1.1. Uppdatering av Frontex verksamhet

Eftersom migrationstrycket var fortsatt högt på EU:s yttre gränser under 2013 fortsatte Frontex att stödja och samordna medlemsstaternas operativa insatser, bland annat via gemensamma insatser vid de mest utsatta landgränserna samt längs de huvudsakliga migrationsvägarna till sjöss, med särskild inriktning på att främja en god gränsförvaltning med full respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna. Huvudsyftet med de gemensamma insatser som samordnas via Frontex till sjöss är att förhindra irreguljär inresa vid de yttre gränserna, men insatserna syftar även till att spåra migranter i nöd på ett tidigt stadium och har räddat liv. I april 2013 lade kommissionen fram ett förslag⁵⁴ till förordning om regler för övervakningen av de yttre sjögränserna som samordnas av Frontex. Förhandlingarna mellan rådet och Europaparlamentet har slutförts och förordningen kommer att träda i kraft inom kort.

⁵¹ Direktiv 2009/52/EG, EUT L 168, 30.6.2009, s. 24.

⁵² COM(2014) 286 av den 22 maj 2014.

⁵³ Inte tillämpligt på Danmark, Irland, Förenade kungariket. Kroatien har ännu inte bedömts.

⁵⁴ COM(2013) 197 av den 12 april 2013. Avsett att ersätta rådets beslut 2010/252/EU, som annullerades av EU-domstolen i september 2012.

5.1.2. Europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur)

Förordningen om det europeiska gränsövervakningssystemet⁵⁵ trädde i kraft den 2 december 2013⁵⁶ och Eurosur-systemet togs i anspråk av de 19 medlemsstater som deltar i Schengensamarbetet vid de yttre gränserna i söder och öst. De återstående 11 Schengenländerna kommer att ansluta sig till Eurosur den 1 december 2014⁵⁷.

Eurosur är ett multimodalt system som ska spåra och förebygga gränsöverskridande brottslighet såsom narkotikasmuggling och människohandel samt bidra till att rädda migrerande människors liv vid Schengenområdets yttre gränser. Eurosur erbjuder ett gemensamt system för informationsutbyte praktiskt taget i realtid och för samarbete mellan organ som ansvarar för gränsövervakning. Alla nationella myndigheter med ansvar för gränsbevakning måste via nationella samordningscentrum samordna sin verksamhet inbördes, med övriga medlemsstater och med Frontex. Enligt Eurosurförordningen ska medlemsstaterna och Frontex ta full hänsyn till de grundläggande mänskliga rättigheterna, i synnerhet när det gäller principen om non-refoulement och skydd av personuppgifter.

Det nya instrumentet är en av hörnstenarna i de åtgärder som EU vidtagit med anledning av tragedin i Lampedusa, och ska göra det möjligt att bevaka sjögränserna och lättare upptäcka migrantfartyg i sjönöd. Detta bör ytterligare utnyttjas genom att man drar största möjliga nytta av andra befintliga system, till exempel system som utvecklats av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa).⁵⁸

5.2. Förvaltningen av Schengensamarbetet

5.2.1. Tvåårsrapport om Schengenområdet

Den 28 november 2013⁵⁹ antogs den fjärde tvåårsrapporten om Schengenområdet, som ger en övergripande bild av läget (avseende de yttre gränserna, sekundärmigration, utvärderingsmekanismen för Schengen, Eurosur och bestämmelserna om Frontex övervakning vid de yttre sjögränserna), tillämpningen av Schengenregelverket (bland annat i fråga om återinförande av gränskontroller inom unionen och pågående överträdelseförfaranden) samt därmed sammanhängande frågor, såsom användningen av Schengens informationssystem, informationssystemet för viseringar, viseringspolitiken och återtagandeavtal.

5.2.2. Ny utvärderingsmekanism för Schengen/förvaltningen av Schengenområdet

Efter en lång och komplicerad förhandling antogs förordningen om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket⁶⁰ den 7 oktober 2013⁶¹. Den nya mekanismen kommer att göra det möjligt att följa utvecklingen, lämna bistånd och avhjälpa brister för att bevara det ömsesidiga

⁵⁵ Förordning (EU) nr 1052/2013, EUT L 295, 6.11.2013, s. 11.

⁵⁶ Efter det formella antagandet i oktober 2013.

⁵⁷ Eurosurs illustration:

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/docs/infographics/eurosur/eurosur_en.pdf

⁵⁸ <http://www.emsa.europa.eu/>.

⁵⁹ COM(2013) 832 slutlig av den 28 november 2013.

⁶⁰ Förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen, EUT L 295, 6.11.2013, s. 27.

⁶¹ Tillämpning per den 27 november 2014. Kommissionen arbetar för närvarande för en smidig tillämpning av det nya utvärderingssystemet.

förtroendet inom Schengenområdet. Förordning nr 1051/2013⁶² innehåller gemensamma regler för tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna vid exceptionella omständigheter om utvärderingsmekanismen för Schengen har fastställt att det förekommit ihållande allvarliga brister avseende kontroll vid de yttre gränserna.

5.2.3. Tekniska ändringar av kodexen om Schengengränserna

Den efterlängtnade förordningen (EU) nr 610/2013 som i synnerhet ändrar kodexen om Schengengränserna trädde i kraft den 19 juli 2013⁶³. Därmed ökar tydligheten samtidigt som tolkningsutrymmet av kodexen om Schengengränserna minskar, vilket löser de praktiska problem som uppkommit sedan kodexen trädde i kraft. Förordningen innehåller en klar och harmoniserad definition av korttidsvistelse för tredjelandsmedborgare i Schengenområdet och en ny rättslig ram för bilaterala avtal som inrättar gemensamma gränsövergångsställen vid de yttre gränserna.

5.2.4. Införande av en smart gränsförvaltning

EU kan bli en mer attraktiv destination om tredjelandsmedborgares inresa till unionen underlättas. I februari 2013 antog kommissionen ett lagstiftningspaket om smart gränsförvaltning som omfattade förslag om ett system för in- och utresa⁶⁴, ett program för registrerade resenärer⁶⁵ samt därpåföljande ändringar i kodexen om Schengengränserna för att påskynda, underlätta och stärka gränskontrollerna för utlänningar som reser in till EU. Rådets inledande diskussioner om förslagen slutfördes i början av år 2014. Europaparlamentet har också lämnat preliminära yttranden. Kommissionen har föreslagit en undersökning (som inleddes i mars 2014) för att ytterligare analysera vissa bakomliggande tekniska inslag i förslaget. Ett pilotprojekt – som ska drivas av eu-LISA – kommer under 2015 att pröva både detaljerna i den tekniska utformningen och de bakomliggande operativa metoderna.

5.3. Viseringspolitik

Under 2013 enades medlagstiftarna om en omarbetad ömsesidighetsmekanism och en ny upphävandemekanism för viseringar i kommissionens förslag⁶⁶ om ändring av rådets förordning (EG) 539/2001⁶⁷, vilket därmed kunde träda i kraft i januari 2014.

I början av 2014 nådde medlagstiftarna även en överenskommelse om kommissionens förslag till ändring av viseringsförteckningarna i rådets förordning (EG) 539/2001. Ändringen innebär att 16 små önationer i Västindien och Stillahavsområdet samt Förenade Arabemiraten, Peru och Colombia undantas från viseringskrav, och ändringen väntas träda ikraft i juni 2014. Kommissionens förslag till ändring av förordning (EG) nr 539/2001 för att undanta Moldavien från viseringskravet⁶⁸ godkändes av medlagstiftarna i början av april 2014 och kommer att träda i kraft i slutet av samma månad.

Omarbetade avtal om förenklade viseringsförfaranden med Ukraina och Moldavien trädde i kraft i juli 2013. Avtal om förenklade viseringsförfaranden med Armenien och Cap Verde

⁶² Förordning (EU) nr 1051/2013 om ändring av förordning (EG) nr 562/2006, EUT L 295, 6.11.2013, s. 1.

⁶³ EUT L 182, 29.6.2013, s. 1.

⁶⁴ COM(2013) 95 av den 28 februari 2013.

⁶⁵ COM(2013) 97 av den 28 februari 2013.

⁶⁶ COM(2011) 290 av den 24 maj 2011.

⁶⁷ Förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav, EUT L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁶⁸ COM(2013) 853 av den 27 november 2013.

ingicks och avtalet med Armenien trädde i kraft den 1 januari 2014. Ett avtal om förenklade viseringsförfaranden med Azerbajdzjan undertecknades i november och i december antog rådet förhandlingsdirektiv avseende Marocko.

Den 1 april 2014 antog kommissionen en rapport om genomförandet av viseringskodexen och ett förslag till ändringar som ska se till att EU:s viseringspolitik främjar den ekonomiska tillväxten och kulturutbytet genom smidigare förfaranden för resande med alla papper i ordning, såsom affärsmän, turister, studenter och ungdomar, samtidigt som man garanterar en fortsatt god säkerhetsnivå för EU⁶⁹.

Informationssystemet för viseringar (VIS) fortsatte implementeras under 2013 och åtta nya regioner infördes⁷⁰.

6. UNDERLÄTTA LAGLIG MIGRATION TILL EUROPA

6.1. Nya EU-bestämmelser om laglig migration väntas

År 2013 fördes intensiva förhandlingar om EU:s lagstiftning om laglig migration. Medlagstiftarna nådde i november en överenskommelse om ett nytt direktiv om säsongsarbete som antogs i februari 2014⁷¹. Detta är det första direktiv som huvudsakligen inriktas på lågutbildade migranter och cirkulär migration, dvs. migranter som kommer till EU i korta perioder och reser tillbaka till tredjeland när anställningsavtalet går ut. När bestämmelserna väl har införlivats med nationell lagstiftning den 30 september 2016, kommer säsongsarbetarna att ha rätt till samma behandling som mottagarlandets medborgare i fråga om anställning och anställningsförhållanden och medlemsstaterna åläggs att kontrollera att säsongsarbetarna har tillgång till lämplig inkvartering. Ytterligare kontroller kommer att minska risken för svartjobb och utnyttjande av sårbara grupper.

Intensiva förhandlingar om förslaget till ett direktiv om företagsintern överföring av personal⁷² ledde till en politisk överenskommelse i början av år 2014. Det nya direktivet väntas generera ekonomisk tillväxt, dels genom att ge ett mervärde till EU:s befintliga frihandelsavtal, dels genom att hjälpa EU att dra till sig nyinvesteringar. Avtalet omfattar ett användarvänligt system för rörlighet inom EU – som är särskilt viktigt för denna typ av arbetstagare – samt lämpliga rättigheter och arbetsförhållanden vid företagsintern överföring av personal.

Ett nytt förslag⁷³ till omarbetning av direktivet om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete och au pair-arbete lades fram av kommissionen i mars 2013 och har diskuterats utförligt med rådet och Europaparlamentet. Jämfört med tidigare regler innehåller förslaget tydligare bestämmelser om mottagningsvillkor och rättssäkerhet samt ökad samstämmighet med EU:s program för ökad rörlighet, samtidigt som studenterna får bättre möjligheter att söka jobb efter avslutade studier. Förslaget ska också förbättra skyddet och garantera rätten till samma behandling som landets egna medborgare i vissa frågor.

---

⁶⁹ COM(2014) 165 och COM(2014) 164 av den 1 april 2014.

⁷⁰ Västafrika, Centralafrika, Östafrika, Södra Afrika, Sydamerika, Centralasien, Sydostasien och de ockuperade palestinska områdena.

⁷¹ Direktiv 2014/36/EU av den 26 februari 2014, EUT L 94, 28.3.2014, s. 375.

⁷² COM(2010) 378. Jfr [EP Legislative Observatory: Inter-institutional reference 2010/0209\(COD\)](#).

⁷³ COM(2013) 151 av den 25 mars 2013. Befintlig lagstiftning omfattar direktiv 2005/71/EG (forskare) och direktiv 2004/114/EG (studerande).

6.2. Bättre tillämpning av gällande lagstiftning

Kommissionen har lämnat sin första rapport⁷⁴ om medlemsstaternas tillämpning av direktivet om EU-blåkort⁷⁵. Alla medlemsstater som deltar har nu genomfört direktivet och kan utfärda EU-blåkort till högkvalificerade tredjelandsmedborgare som ansöker om detta.

Den första statistiken⁷⁶ från 2013 visar att 3 664 EU-blåkort utfärdades 2012, varav 2 584 stycken i Tyskland. Under året förnyades 146 EU-blåkort och ett återkallades. Tillsammans med innehavare av EU-blåkort anlände 1 107 familjemedlemmar och 108 uppehållskort förnyades för familjemedlemmar. De tillgängliga uppgifterna gör det inte möjligt att dra några slutgiltiga slutsatser om hur effektivt systemet är för att få högkvalificerade tredjelandsmedborgare att vilja komma till EU. Men det verkar som om de parallella nationella systemen för högkvalificerade arbetstagare och bristen på information och kommunikation om EU-blåkortet gjort att mycket få blåkort utfärdats i vissa länder.

Kommissionen fortsätter utvärdera medlemsstaternas tillämpning och kommer vid behov att inleda överträdelseförfaranden om bestämmelserna inte efterlevts.

I samband med uppföljningen av 2011 års grönbok om rätten till familjeåterförening⁷⁷ antog kommissionen riktlinjer i frågan⁷⁸. Riktlinjerna ska ge medlemsstaterna vägledning för en bättre tillämpning av direktiv 2003/86/EG⁷⁹. Syftet är att förtydliga de frågor som togs upp i samband med det offentliga samrådet och underlätta förståelsen och tolkningen av EU-bestämmelserna om familjeåterförening, så att de tillämpas på ett konsekvent sätt.

Bestämmelserna om att utvidga tillämpningsområdet för direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning⁸⁰ till att även omfatta personer som beviljats internationellt skydd skulle börja tillämpas under 2013, men i slutet av året hade tio medlemsstater fortfarande inte genomfört bestämmelserna helt. Efter klagomål vidtog kommissionen åtgärder mot ett antal medlemsstater, vilket resulterade i att de ändrade sin nationella lagstiftning så att bestämmelserna genomfördes på ett tillfredsställande sätt. Ansträngningar gjordes för att kartlägga vilka prioriterade frågor som krävde närmare uppföljning, exempelvis likabehandling av varaktigt bosatta och rätten till rörlighet mellan länderna inom EU. Kommissionen kommer att fortsätta bevaka att migranternas rättigheter tillvaratas och att direktivet följs till punkt och pricka, både med avseende på bestämmelsernas utformning och deras anda.

I december skulle bestämmelserna om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd och en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland⁸¹ börja tillämpas. I slutet av år 2013 hade bara åtta medlemsstater anmält fullständigt genomförande av bestämmelserna. Överträdelseförfaranden har inletts mot övriga medlemsstater. När direktivet börjar tillämpas fullt ut kommer det att bidra till att motverka social dumpning och

⁷⁴ COM(2014) 287 av den 22 maj 2014.

⁷⁵ Direktiv 2009/50/EG, EUT L 155, 18.6.2009, s. 17. Direktivet är inte tillämpligt på Danmark, Irland samt Förenade kungariket.

⁷⁶ För 2012 ingår 22 medlemsstater.

⁷⁷ COM(2011) 735 slutlig.

⁷⁸ COM(2014) 210 av den 3 april 2014.

⁷⁹ EUT L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁸⁰ Direktiv 2003/109/EG, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2011/51/EU, EUT L 16, 23.1.2004, s. 44 och EUT L 132, 19.5.2011.

⁸¹ Direktiv 2011/98/EU om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat, EUT L 343, 23.12.2011, s. 1. Direktivet är inte tillämpligt på Danmark, Irland samt Förenade kungariket.

exploatering av arbetstagare från tredjeland i EU. Direktivet ska se till att arbetstagare som omfattas av direktivet, även de som har nationella arbetstillstånd, behandlas på samma sätt som landets egna medborgare i sådana viktiga frågor som arbetsförhållanden, tillgång till varor och tjänster samt tillgång till system för social trygghet.

6.3. Laglig migration som en motor för tillväxt

EU har sedan viss tid tillbaka mött väsentliga utmaningar i samband med bristande tillväxt, tilltagande arbetskraftsbrist på vissa områden, brist på efterfrågad kompetens och en åldrande befolkning som påverkar produktiviteten och konkurrenskraften. Flera förslag under 2013 tog upp hur migranterna kan bidra till den ekonomiska tillväxten, och lade fram bevis för att en väl förvaltd migrationspolitik⁸² och handelsrelaterad rörlighet är av godo.

Handlingsplanen för företagande 2020⁸³ kartlade åtgärder som kan frigöra EU:s företagarpotential, undanröja hinder och revolutionera företagarkulturen och framhöll samtidigt att migranter är en viktig potentiell grupp för företagandet i Europa.

6.4. Bättre kunskaper till stöd för integrationen av migranter

Den globala ekonomiska krisen gör att tredjelandsmedborgare fortfarande har stora svårigheter att komma in på arbetsmarknaden, får sämre utdelning på utbildning och löper större risk att drabbas av fattigdom och social utslagning. EU:s indikatorer på integrationen tyder på att tredjelandsmedborgarnas situation förvärrades snabbare än för EU-medborgarna under 2013. År 2013 var till exempel 22 procent av tredjelandsmedborgarna arbetslösa jämfört med genomsnittet på 11 procent för EU-medborgarna (år 2012 var det 21,3 procent jämfört med 10,6 procent för EU-medborgare). Fyra medlemsstater (Österrike, Belgien, Danmark och Sverige) fick ta emot länderspecifika rekommendationer om integration på arbetsmarknaden av tredjelandsmedborgare inom ramen för 2013 års europeiska planeringstermin⁸⁴. När det gäller fattigdom och social utslagning visar tillgängliga siffror från 2012⁸⁵ att 44,3 procent av tredjelandsmedborgarna riskerade fattigdom och utslagning, jämfört med 24,8 procent av EU-medborgarna.

Slutrapporten om EU:s pilotprojekt för indikatorer på integration av migranter, som samordnades av kommissionen och utfördes med aktivt deltagande från medlemsstaterna, det civila samhället och forskarsamhället, behandlade befintliga indikatorer inom EU som kan användas som ett erfarenhetsgrundat beslutsunderlag för integrationspolitiken. Rapporten analyserade även indikatorernas begränsningar och föreslog förbättringar. Rapporten⁸⁶ och indikatorerna samt de nyligen offentliggjorda europeiska modulerna för integration av

⁸² Bland annat en workshop som European Policy Centre anordnade den 28 februari 2013 på temat ”*Skills mismatch and shortages in Europe: A need for increased labour mobility?*”, en rapport från Centre for European Policy Studies om ”*Social Benefits and Migration – A contested relationship and policy challenge in the EU*” - <http://www.ceps.eu/book/social-benefits-and-migration-contested-relationship-and-policy-challenge-eu>; två gemensamma OECD-EG-projekt ”*Matching Economic Migration with Labour Market Needs*” som ska avslutas i juni 2014 och det tvååriga projektet ”*Review of Labour Migration Policy in Europe*” som inleddes 2013.

⁸³ COM(2012) 795 slutlig av den 9 januari 2013.

⁸⁴ Länderspecifika rekommendationer för 2013, http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/country-specific-recommendations/index_en.htm.

⁸⁵ Eurostats undersökning av EU-SILC.

⁸⁶ Den slutliga rapporten offentliggörs i augusti på EU:s webbplats om integration: http://ec.europa.eu/ewsi/en/resources/detail.cfm?ID_ITEMS=37216.

invandrare⁸⁷ ligger till grund för ett fortsatt regelbundet utbyte om utvecklingen av EU:s integrationspolitik, i synnerhet i nätverket för de nationella kontaktpunkterna för integration.

Fortsatt uppmärksamhet ägnades åt lokala och regionala frågor. I juni 2013 inledde kommissionen med Regionkommitténs bistånd en interaktiv kartläggning av integrationsmetoder som används lokalt och regionalt via den europeiska webbplatsen för integration⁸⁸, som är ett verktyg för inbördes informationsutbyte om framgångsrika initiativ. Lokala och regionala aktörer bjöds också in till det europeiska integrationsforumet⁸⁹, som ett led i ansträngningarna att få dem att i större utsträckning delta i utvecklingen av integrationspolitiken. Vid sina båda årsmöten tog forumet upp frågor om integration av unga migranter och om invandrarnas deltagande i demokratin⁹⁰.

7. FÖRBINDELSER MED TREDJELAND

7.1. FN:s högnivådialog om internationell migration och utveckling

Migrationen låg även under 2013 högt på den internationella dagordningen. Vid den andra högnivådialogen om internationell migration och utveckling, som anordnades av FN:s generalförsamling den 3–4 oktober 2013, förnyades och stärktes de politiska åtagandena i fråga om internationell migration och utveckling. Den resulterande deklarationen visar att det internationella samfundet kan nå politiska överenskommelser i dessa frågor, däribland i fråga om behovet av att integrera migrationen med utvecklingsagendan efter 2015, och ger belägg för de framsteg som gjorts på området på senare år. EU intog en mycket aktiv hållning i förhandlingarna om den slutliga förklaringen, som återspeglar många av de frågor som ligger EU varmt om hjärtat⁹¹.

7.2. Bättre samarbete med tredjeland

Under 2013 fortsatte EU genomföra den övergripande strategin för migration och rörlighet, som är den övergripande ramen för EU:s externa politik för migration och asyl. Unionen engagerade sig även i politiska dialoger och operativt samarbete med tredjeländer och regioner. Väsentliga framsteg har gjorts med att stärka de politiska banden med tredjeländer och regioner, bland annat länderna i södra Medelhavsområdet och de länder som deltar i det östliga partnerskapet. Detta bidrar till de institutionella och lagstiftningsmässiga reformerna och kapacitetsuppbyggnaden i de deltagande länderna. Viktiga framsteg på området var inrättandet av partnerskap för rörlighet med Azerbajdzjan (december 2013), Marocko (juni 2013) och Tunisien (mars 2014). I december 2013 inleddes förhandlingar med Jordanien om ett partnerskap för rörlighet.

---

⁸⁷ http://ec.europa.eu/ewsi/en/resources/detail.cfm?ID_ITEMS=40802.

⁸⁸ EU:s webbplats om integration: <http://ec.europa.eu/ewsi/en/lra.cfm>.

⁸⁹ Forumet fungerar som en central EU-plattform för samråd med det civila samhället om integrationspolitiken.

⁹⁰ Rapporterna från de båda mötena finns tillgängliga på EU:s webbplats om integration: <http://ec.europa.eu/ewsi/en/policy/legal.cfm>.

⁹¹ EU:s ställningstagande innan högnivådialogen fastställdes i ”Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om FN:s högnivådialog om migration och utveckling 2013 och om ökad koppling mellan utveckling och migration” (rådets handling 12415/13). Slutsatserna stödjer huvudbudskapet i kommissionens meddelande *Maximera migrationens bidrag till utvecklingen – EU:s bidrag till FN:s högnivådialog och nästa steg för en ökad koppling mellan utveckling och migration*, COM(2013) 292.

Dialoger om liberalisering av viseringsbestämmelserna fortsatte föras med Ryssland⁹², Ukraina, Moldavien, Georgien och Kosovo⁹³. Kommissionen utarbetade framstegsrapporter om alla dialogerna⁹⁴. En handlingsplan för liberalisering av viseringsbestämmelserna lades fram för Georgien i februari och kommissionens första framstegsrapport offentliggjordes i november 2013⁹⁵. Dialogen om liberalisering av viseringsbestämmelserna med Turkiet inleddes den 16 december 2013, samtidigt som återtagandeavtalet undertecknades. När det gäller Moldavien drog kommissionen i sitt meddelande slutsatsen att landet fullgjort alla krav i handlingsplanen och sedan kommissionens förslag till ändring av viseringsförordningen (förordning (EG) nr 539/2001) antagits kunde överföringen av Moldavien till förteckningen över länder vars medborgare inte behöver visering träda i kraft den 28 april 2014. Genom dessa dialoger går EU sakta i riktning mot det slutliga målet med ett viseringsfritt resande från fall till fall, så länge förutsättningarna för en välförvaltd och säker rörlighet är uppfyllda. Dialogerna bidrar till en bättre förvaltning av migration och asyl i de berörda partnerländerna, då de fastställer krav som måste uppfyllas.

Förslag om att inrätta gemensamma agendor för migration och rörlighet, som är en mer flexibel ram för det bilaterala samarbetet än partnerskapen för rörlighet och som riktar sig till prioriterade länder som inte deltar i EU:s grannskapspolitik, har lagts fram för Indien och Nigeria.

Samarbetet fortsatte inom ramen för de befintliga regionala och bilaterala dialogerna, särskilt inom ramen för Afrika–EU-partnerskapet för migration, rörlighet och sysselsättning, Rabatprocessen och EU–AVS-dialogen om migration och utveckling i syd, Pragprocessen och den östra partnerskapspanelen för migration och asyl i öst samt migrationsdialogen mellan EU och Gemenskapen för Latinamerikas och Västindiens stater (Celac). Det nya partnerskapet för migration med länderna längs Sidenvägen, som inrättades inom ramen för Budapestprocessen vid ministerkonferensen i Istanbul i april 2013, förtjänar ett särskilt omnämnande. Inrättandet av detta partnerskap är kulmen på den geografiska omorienteringen av Budapestprocessen och ligger till grund för värdefull dialog och samarbete med länderna längs Sidenvägen, som tidigare varit relativt begränsad. Det sätter också fokus på viktiga frågor såsom tydliga åtaganden att respektera mänskliga rättigheter i migrationshanteringen.

I oktober 2013 hölls det första mötet i högnivådialogen om migration och rörlighet med Kina. Högnivådialogen har inrättats för att möjliggöra utbyte om politik och goda metoder samt utreda möjligheterna att underlätta rörligheten samtidigt som man stärker insatserna mot irreguljär migration. Man diskuterade även utsikterna att inleda förhandlingar om återtagande och viseringslättnader för innehavare av diplomatpass.

Allt fler organiserade kriminella grupper är verksamma i ursprungs- och transiteringsländer för att underlätta irreguljär migration till EU. För att störa denna verksamhet har området ”irreguljär immigration” utsetts till ett prioriterat område för EU:s insatser mot brottslighet inom ramen för EU:s policycykel avseende organiserad och grov internationell brottslighet

---

⁹² Med anledning av krisen på Krimhalvön suspenderades arbetet med viseringsdialogerna med Ryssland efter Europeiska rådets uttalande av den 6 mars 2014.

⁹³ Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/99 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁹⁴ COM(2013) 923 av den 18 december 2013, COM(2013) 809 av den 15 november 2013, COM(2013) 807 av den 15 november 2013 och COM(2013) 66 av den 8 februari 2013.

⁹⁵ COM(2013) 808 av den 15 november 2013.

2014-2017.⁹⁶ Det är tydligt att vi behöver få en bättre bild av situationen i de grannländer som fungerar som transiteringsländer. Därför är det viktigt att inrätta ett samarbetsnät för de sambandsmän i Libyen och Turkiet som arbetar med irreguljär migration.

7.3. Anpassning till klimatförändringarna och migration

Den 16 april 2013 offentliggjordes ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar⁹⁷ om klimatförändringar, miljöförstöring och migration, som ett led i EU:s strategi för klimatanpassning⁹⁸. Arbetsdokumentet ska bidra till en begreppsmässig förståelse av kopplingarna mellan klimatförändringar, miljöförstöring och migration. Dokumentet går även igenom vilka verktyg och initiativ som redan står till EU:s förfogande för att hantera kommande utmaningar på området och lägger fram riktlinjer för kommande åtgärder, bland annat inom ramen för EU:s migrations- och utvecklingsagenda.

7.4. EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2013

Migration är en av de fem frågor som prioriteras av rådet i samband med EU:s dagordning för en konsekvent politik för utveckling. EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling år 2013⁹⁹ går igenom många av de åtgärder som vidtagits av EU och dess medlemsstater för att maximera de väsentliga utvecklingsfördelar som laglig migration till Europa kan ge ursprungsländerna, och tog även upp sådana frågor som penningförsändelser, kompetensflykt och diaspora. I rapporten noterades att mer kan göras för att se till att utvecklingsfrågorna beaktas i politiken för arbetskraftsinvandring och fri rörlighet, såväl på EU-nivå som i medlemsstaterna.

7.5. Rapporten om den övergripande strategin för migration och rörlighet

I februari 2014 lade kommissionen fram den första rapporten om genomförandet av den övergripande strategin för migration och rörlighet för perioden 2012–2013¹⁰⁰. Rapporten ska utarbetas vartannat år och denna första rapport redogör för huvudresultaten, lärdomar och framtida möjligheter både i fråga om politik och genomförande. I rapporten dras slutsatsen att den övergripande strategin för migration och rörlighet fortfarande är en effektiv ram för politisk dialog och operativt samarbete med länder och regioner utanför EU. Efter rapporten antog rådet sina slutsatser av den 14 april 2014.

8. DEN NYA ASYL-, MIGRATIONS- OCH INTEGRATIONSFONDEN

Kommissionen antog paketet med förslag för nästa fleråriga budgetram 2014–2020 på området inrikes frågor den 15 november 2011¹⁰¹. I paketet ingick fyra förslag till rättsakter som handlar om inrättandet av asyl-, migrations- och integrationsfonden samt en fond för inre säkerhet.

Förhandlingarna med Europaparlamentet och rådet inleddes 2012 och slutfördes framgångsrikt i slutet av år 2013. Resultatet är en god kompromiss som möter alla parter behov och återspeglar hur känsligt detta politikområde är.

---

⁹⁶ Rådets slutsatser från mötet (RIF) av den 6–7 juni 2013:
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/137401.pdf.

⁹⁷ SWD(2013) 138 av den 16 april 2013.

⁹⁸ http://ec.europa.eu/clima/policies/adaptation/what/index_en.htm.

⁹⁹ SWD(2013) 456 av den 31 oktober 2013.

¹⁰⁰ COM(2014) 96 av den 21 februari 2014.

¹⁰¹ COM(2011) 751 slutlig, 15 november 2011.

Asyl-, migrations- och integrationsfonden är ett mer omfattande instrument än de tre tidigare fonder som den ersätter, nämligen Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare och Europeiska återvändandefonden. Den nya fonden ska stödja en effektiv och integrerad förvaltning av migrationsflöden i EU med samtidig hänsyn till principerna för solidaritet och ansvarsfördelning. Nära 90 procent av de sammanlagda resurserna (3 137 miljoner euro) kommer att fördelas via nationella program under perioden 2014–2020.

För att bättre samordna resursanvändningen på nationell nivå med EU:s politiska målsättningar och prioriteringar hölls politiska dialoger mellan kommissionen och var och en av medlemsstaterna under andra halvåret 2013. Medlemsstaterna håller för närvarande på att utarbeta sina flerårliga nationella program, som formellt kommer att lämnas in när asyl-, migrations- och integrationsfonden har trätt i kraft.

En annan nyhet är möjligheten att stödja insatser som rör de yttre åtgärderna, med särskild inriktning på återtagandeavtal, partnerskap för rörlighet och regionala skyddsprogram. Fonden omfattar även ett system för snabbfinansiering för att i tid reagera på migrationstrycket i medlemsstaterna och tredjeland.

Fonden kommer att fortsätta stärka och utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet som ska underlätta en effektiv och enhetlig tillämpning av EU:s regelverk och stärka solidariteten mellan medlemsstaterna. Fonden ska också främja utvecklingen av proaktiva strategier för integration, däribland insatser före avresan, och främja en lokal hantering av integrationen som särskilt uppmärksammar personer som söker internationellt skydd och utsatta migranter. Fonden kommer vidare att stödja en rättvis och effektiv återvändandepolitik med inriktning på (bistånd för) frivilligt återvändande.

Åtgärder som finansieras via asyl-, migrations- och integrationsfonden ska kompletteras av fonden för inre säkerhet, i synnerhet när det gäller gränsförvaltning och viseringar. Bistånd kommer att lämnas för förvaltning och bevakning av EU:s yttre gränser och utveckling av EU:s viseringspolitik, för att underlätta fri rörlighet och lagligt resande och motverka irreguljära resor över EU:s gränser.

9. NÄTVERKSSAMARBETE OCH KOMMUNIKATION OM ASYL OCH MIGRATION

9.1. Europeiska migrationsnätverket

Europeiska migrationsnätverket¹⁰² ökade arbetet med att lämna faktuell rådgivning till beslutsfattarna genom att erbjuda aktuell, objektiv, tillförlitlig och jämförbar information om migration and asyl. Under 2013 undersökte och rapporterade Europeiska migrationsnätverket framför allt om invandring av internationella studenter till EU, fastställande av identitet på personer som ansöker om internationellt skydd, rörligheten inom EU och möjligheterna att dra till sig högkvalificerade tredjelandsmedborgare¹⁰³. Europeiska migrationsnätverkets årliga konferens ägde rum i Vilnius och ägnades åt temat tillväxt, arbetskraftsbrist och migration¹⁰⁴.

9.2. Att kommunicera de centrala budskapen avseende invandring och asyl

En effektiv strategi för kommunikation om migrationsrelaterade frågor är mycket viktig för att nå ut till målgrupperna och hjälpa både unionsmedborgare och andra att förstå de

¹⁰² Enligt rådets beslut 2008/381/EG.

¹⁰³ Europeiska migrationsnätverket arbete finns tillgängligt online: www.ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network.

¹⁰⁴ <http://emn2013.lt/>.

utmaningar och fördelar som hänger samman med migration. Kommissionen har utarbetat mycket material om migrationsrelaterade frågor. Under 2013 anordnade kommissionen också multimediatävlingen "Invandring i Europa" där över 750 skolor i alla 28 medlemsstater lämnade in audiovisuella bidrag som handlade om hur invandrarna bidrar till samhällena i Europeiska unionen¹⁰⁵. Särskilda visningar anordnades av filmer som handlade om människohandel¹⁰⁶. De spanska, arabiska och portugisiska språkversionerna av EU:s immigrationsportal lanserades. Där finns användarvänlig information om EU:s och medlemsstaternas immigrationspolitik och lagstiftning, och den riktar sig till tredjelandsmedborgare som vill migrera till EU¹⁰⁷.

10. SLUTSATSER OCH FORTSATT ARBETE

Även om väsentliga framsteg gjorts avseende vissa frågor som rör migrationshantering visar utvecklingen under 2013 tydligt hur viktigt det är att EU och dess medlemsstater fortsätter och intensifierar arbetet med migration, asyl och gränsförvaltning. EU måste vidta bestämda åtgärder för att migranterna inte ska mista livet i sina försök att nå Europas kuster och trappa upp kampen mot den organiserade brottslighet som lever på människosmuggling och människohandel. EU måste se till att Europas gränser är säkra och trygga och erbjuder lämpliga lagliga inresevägar.

Vi bör ytterligare skärpa insatserna mot våld och diskriminering av migranter och aktivt främja integrationen i våra samhällen samt bekämpa rasism och främlingshat som påverkar den sociala sammanhållningen och kan avskräcka migranter, däribland högkvalificerade personer, från att välja att komma till Europa.

Kommissionen vill fortsätta stödja och främja en väl förvaltd migrationspolitik och välkomnar den debatt som kommer att föras i Europaparlamentet och rådet med utgångspunkt i denna rapport.

---

¹⁰⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-945_en.htm.

¹⁰⁶ "Sestre " av Vladimir Paskljević som visades under EU:s öppet hus-dag 2013 och "Not my Life" av Robert Bilheimer som visades på EU:s dag mot människosmuggling.

¹⁰⁷ <http://ec.europa.eu/immigration>.